

In de rubriek **Onderhanden** neemt de redactie van *Tekstblad* het onderhanden werk van een tekstprofessional onder de loep.

In deze aflevering zijn dat de bezigheden van Willy Hilverda, toneelschrijver, tekstschrijver en schrijfdocent (willyhilverda.nl).

REDACTIE RITA STIEKEMA

60-plussers, maar we richten ons op een breed publiek. We vinden het belangrijk dat ook jongere generaties inzicht krijgen in de belevingswereld van 60-plussers. En we willen vooral iedereen aanmoedigen om met lef ouder te worden!

Wat is lastig en hoe los je dat op?

Onze manier van werken is niet gemakkelijk. Ik heb de afgelopen jaren ook een aantal stukken geschreven gebaseerd op historische gebeurtenissen. Dat is gemakkelijker: je hebt personages en er is al een historische gebeurtenis. Natuurlijk is het dan ook de vraag hoe je het verhaal moet vertellen, maar er is toch houvast.

Als ik voor de Theaterwerkplaats ga schrijven heb ik materiaal,

‘Doe ik niet te veel

Waar werk je aan?

Ik ben bezig met een script voor een stuk dat als werktitel *Mijn tijd* heeft, voor de groep van de Theaterwerkplaats voor Ouwe Rotten in Capelle aan den IJssel. Het stuk maakt deel uit van het tweejarige project *‘De tijd die over is’*, waarbij we met drie groepen zes stukken maken waarin we de betekenis van de tijd onderzoeken. Dit zijn allemaal vrouwen en we gaan het over vrouwenlevens hebben: hoe beleven 60-plus vrouwen hun huidige tijd? Zijn ze wie ze willen zijn?

Waarom werk je hieraan en hoe?

Vijf jaar geleden ben ik met regisseur Mariëlle van de Griendt begonnen met deze Theaterwerkplaats voor Ouwe Rotten. We maken voorstellingen met 60-plussers over thema’s die de spelers belangrijk vinden. Ik schrijf de stukken in nauwe samenwerking met de spelers. Ze krijgen schrijfoopdrachten en spelopdrachten rondom het thema en van al dat materiaal maak ik een script. De voorstelling wordt op 14 maart 2019 gespeeld in het Isalatheater in Capelle aan den IJssel, het wordt een voorstelling van een uur. Ik weet dus, ervan uitgaande dat een pagina script twee minuten spel is, dat ik ongeveer dertig pagina’s moet schrijven. Opdrachtgever is de stichting Theaterwerkplaats voor Ouwe Rotten en ik ben dus eigenlijk mijn eigen opdrachtgever. Onze spelers zijn

maar verder nauwelijks houvast. Waar speelt het stuk zich af? Wat hebben de mensen op het podium met elkaar?

Afgelopen maandag had ik nog geen greep op het materiaal. Mijn strategie is dan dat ik toch maar een aantal pagina’s schrijf, die uitprint en meeneem naar de repetitie. Als er iets op papier staat, begint het ook te werken in mijn hoofd. Dan borduur ik erop voort als ik door de stad fiets of in de metro zit. Tijdens de repetitie dinsdag lazen de spelers de vijf pagina’s en reageerden erop met nieuwe ideeën. Zo kon ik er de volgende dag verder aan werken en zo groeit het stuk.

Vaak werken we met twaalf spelers. Ook dat is lastig. Komt iedereen wel voldoende aan bod? Voelt niemand zich tekortgedaan? Maandag dacht ik, in lichte paniek: ik moet Skrivener gaan gebruiken, hét programma om scripts en scenario’s te schrijven. Ik heb het gedownload, maar zag meteen dat het nu te veel tijd kost om het me eigen te maken. Dus toch maar verder getikt in Word.

Met wie werk je samen?

Ik werk altijd nauw samen met een regisseur. Samen een vorm en scènes verzinnen, de dramatische lijnen uitzetten. We zijn 18 september met *Mijn tijd* begonnen. De ene keer duurt het langer voor we een vorm hebben dan de andere keer en deze keer duurt

het best lang voor we greep op de materie hebben. Met theater zit er altijd druk op de ketel, ook nu, want de première is al gepland. Ik hoop echt dat het stuk volgende week af is.

Heb je het druk?

Ik schrijf niet alleen voor de Theaterwerkplaats voor Ouwe Rotten, ik doe ook de zakelijke leiding. Schrijven en organiseren kunnen elkaar nogal in de weg zitten. Al die regedingetjes zorgen er vaak voor dat ik geen ruimte in mijn hoofd heb voor het stuk. En dat moet wel. Je verzint niet alleen als je achter je laptop zit, maar ook op de fiets, onder de douche, in de tram. Verzinnen vraagt ruimte in je hoofd. Onze ambitie is groter te worden en ook willen

we graag dat de stukken die we hebben gemaakt vaker worden gespeeld. We zitten nu op een punt waarop we er eigenlijk iemand bij zouden moeten hebben, voor alle organisatorische zaken. Daarnaast werk ik één dag per week bij Pluspunt, een expertisecentrum voor senioren en participatie. Ook ben ik schrijfdocent en word zo nu en dan gevraagd om een schrijfworkshop te geven. Schrijfcursussen geef ik momenteel niet, daar heb ik geen tijd voor, maar die workshops geven vind ik leuk.

Verdiert het?

Net genoeg om het leuk te houden. Er bestaan officiële tarieven voor een toneelstuk van een bepaalde lengte, maar zoveel krijg ik

verschillende dingen?’

niet. De Theaterwerkplaats voor Ouwe Rotten is helemaal afhankelijk van projectsubsidies. Het schrijven van die subsidieaanvragen vergt trouwens veel tijd.

Waar werk je nog meer aan?

Ik werk ook aan de redactie van een jubileumboek. Heerlijk is dat. Ik hoef niets zelf te verzinnen, alles staat er al. Ik hoef er alleen maar voor te zorgen dat de zinnen goed lopen, dat de spelling correct is, dat alles duidelijk is. Die klus wordt gelukkig wel goed betaald.

En vorige week waren Mariëlle en ik twee dagen op de internationale conferentie ‘Age on Stage’ in Genk (België). We hebben er een workshop gegeven over onze manier van werken. Heel spannend, want de deelnemers waren Belgisch, Duits en Engels. Maar het ging goed en iedereen was enthousiast. Voor ons was het inspirerend om lezingen te horen over het belang van actieve kunstparticipatie voor ouderen en met anderen te praten die ook met theater en ouderen bezig zijn. En vorige week gaf ik ook een schrijfworkshop aan leden van de Nederlandse Vereniging van Historische Onderzoeksbureaus. Erg leuk allemaal, maar het gaat wel af van mijn schrijftijd. Soms vraag ik me af of ik niet te veel verschillende dingen doe, maar ik vind de afwisseling ook juist leuk. ■